

Arrest

nr. 113 247 van 31 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2013 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat O. GRVY verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 8 juli 2013 een asielaanvraag in.

1.2. Op 22 juli 2013 beslist de commissaris-generaal tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“WEIGERING VAN INOVERWEGINGNAME VAN EEN ASIELAANVRAAG in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst

B., S. {..}

Nationaal nummer: xxxxxxxx

CG nummer: xxxxxx

DVZ nummer: xxxxxx

Asielaanvraag: 08/07/2013

Overdracht CGVS: 12/07/2013

U werd gehoord op 16 juli 2013 van 14.30 uur tot 15.45 uur op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is. Uw advocaat, meester Vanderstraeten loco meester Niyonzima, was gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Llashtice (gemeente Gjilan) en bent u Kosovaars staatsburger. In januari 2013 ontving u bij u thuis een brief van het AKSh (Armata Kombëtare Shqiptare, Albanees Nationaal Leger). Wat er precies in de brief stond weet u niet, maar u herkende het embleem bovenaan op de brief als dat van het AKSh. Gezien u niets met de organisatie te maken wou hebben, scheurde u de brief onmiddellijk. In juni 2013 ontving u een tweede brief van het AKSh. Uit de brief kon worden opgemaakt dat u zich moest melden bij de legerstaf van het AKSh. Indien u hieraan geen gevolg zou geven, kon dit gevolgen hebben volgens het militair wetboek. U heeft geen idee waarom precies u deze brief heeft ontvangen. U ging hiermee niet naar de politie, Eulex of KFOR, maar besloot met de hulp van uw vader onmiddellijk het land te verlaten. Na een reis van ongeveer drie, vier dagen kwam u in België aan op 08/07/2013. U vroeg hier dezelfde dag asiel aan. U wenst niet naar Kosovo terug te keren uit schrik opgepakt of zelfs vermoord te worden door het AKSh.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uitgereikt in Gjilan op 27/04/2011, en de tweede oproepingsbrief van het AKSh d.d. 12/06/2013.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 7 mei 2013 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan.

Vooreerst dient gewezen te worden op een aantal elementen die de waarachtigheid van uw verklaringen gezocht en bedreigd te zijn geweest door het AKSh, dat u verschillende keren een oproeping zou hebben gestuurd, ernstig op de helling zet. Zo kan er namelijk sterk getwijfeld worden aan de authenticiteit van de convocatie van het AKSh die u ter staving van uw asielrelaas heeft neergelegd. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat dergelijke documenten nauwelijks enige bewijswaarde hebben aangezien zij heel eenvoudig nagemaakt kunnen worden. De convocatie die u neerlegde is trouwens geen origineel, maar een ingevulde kopie (CGVS, p. 7). Bovendien is de inhoud van de brief vaag en bijgevolg weinig overtuigend. Los van de warrige reden voor uw convocatie - er waren verdenkingen tegen u gebaseerd op activiteiten of werkzaamheden en u zou de logistiek verhinderd hebben -, staat er in de brief niet vermeld waar en wanneer u zich precies moest melden (CGVS, p. 7). Het is daarnaast weinig waarschijnlijk dat een illegale en terroristische organisatie zoals het AKSh zich zou bezighouden met het opmaken en afgeven van officiële documenten zoals een convocatie.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw beweerde problemen met het AKSh of bij een herhaling ervan in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo geen beroep kon of zou kunnen doen op de hulp van of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten, waarmee u overigens nooit problemen heeft gekend (CGVS, p. 5). Van een asielzoeker kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij of zij eerst de nodige stappen zet tót het verkrijgen van bescherming bij de autoriteiten van zijn of haar land van herkomst alvorens internationale bescherming

in te roepen. U liet evenwel na ooit enig beroep te doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten, waaronder in eerste instantie de Kosovaarse politie (KP). U stapte voor uw problemen met het AKSh nooit naar de politie omdat u schrik had dat het nog erger zou worden en dat het AKSh ook uw familie zou lastig vallen (CGVS, p. 10-12). Deze verklaringen betreffen evenwel volstrekt blote beweringen die geenszins op enige objectieve elementen zijn gestoeld. U kon zelf niet duiden waarop u dergelijke uitspraak dan wel baseerde (CGVS, p. 10). Bovendien is het precies de bedoeling van het indienen van een klacht of het inroepen van de hulp van de aanwezige autoriteiten om de nodige bescherming tegen uw belagers te verkrijgen en andere/ergere problemen te voorkomen. Indien de autoriteiten niet van uw problemen en uw daaruit voortvloeiende vrees op de hoogte worden gebracht, kunnen ze vanzelfsprekend in dit verband ook niet optreden. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt overigens dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2013 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven - zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen de politie en justitie nog altijd niet optimaal -, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren.

Hier kan nog aan worden toegevoegd dat de Kosovaarse autoriteiten het AKSh sinds de afkondiging van de administratieve instructie nr. 2003/9 op 17 april 2003 als een terroristische en illegale organisatie beschouwen. Sindsdien treden zowel de lokale als de internationale gerechtelijke en politionele autoriteiten in Kosovo daadkrachtig op tegen deze organisatie. Dit blijkt onder meer uit twee effectieve veroordelingen van het AKSh. Een eerste volgde naar aanleiding van een aanslag van het AKSh nabij Zveçan en een tweede in maart 2007. Bovendien kan de bescherming zo nodig geboden worden door KFOR (Kosovo Force) en Eulex. KFOR is steeds bijzonder waakzaam in verband met AKSh-activiteiten en heeft reeds meermaals verklaringen afgelegd dat ze elke bedreiging ernstig neemt en desbetreffend zal optreden. U liet evenwel ook na zich voor uw problemen met het AKSh ooit te wenden tot Eulex of tot KFOR. U zocht geen bescherming bij KFOR omdat u niet wist welke procedure ze zouden opstarten. U herhaalde dat ook de schrik die u had dat het AKSh het nog erger zou maken en uw familie zou lastig vallen u ervan weerhield een beroep te doen op KFOR of Eulex (CGVS, p. 11-12). Deze motiveringen volstaan, zoals hierboven reeds werd aangegeven, niet als rechtvaardiging voor het niet inroepen van de hulp van de in Kosovo aanwezige autoriteiten.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratieve dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande bevindingen kunnen wijzigen. Uw identiteitskaart bevestigt enkel uw identiteit en nationaliteit, welke niet worden betwist. De twijfelachtige bewijskracht van de door u neergelegde convocatie van het AKSh werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen"

2. Over de gegrondheid

2.1. In een enig middel voert verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 159 van de Grondwet en van artikel 30§2 van de Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna: de Procedurerichtlijn).

2.1.1. Verzoekende partij betoogt als volgt:

“Middelen genomen uit de schending van artikel 57/6/1 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, betreffend de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, genomen uit de schending van artikel 159 van de grondwet evenals van de schending van artikel 30§2 van de Richtlijn 2005/85/Ce van de Raad van 1 december 2005.

Voor zover :

Het commissariaat generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen heeft een beslissing van weigering genomen van in overweging name van de asielaanvraag van mijn verzoeker met als reden dat hij een onderdaan is van een veilig land en dat het niet duidelijk is, dat wat hem betreft, er een gegronde vrees van vervolgingen zou bestaan, in de zin van het Verdrag van Genève of dat er ernstige redenen zijn te denken dat er een reëel risico bestaat van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4.

Terwijl :

In overweging dat artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 voorziet dat: «De Commissaris generaal voor vluchtelingen en staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling niet in overweging te nemen, in de zin van art. 48/63 of van het verkrijgen van erkenning van het statuut van vluchteling, ingediend door de onderdaan van een land dat als zeker beschouwd is of door een staatloze die voorheen zijn gewoonlijk verblijf in dit land had, wanneer niet duidelijk uit zijn verklaringen voortvloeit dat wat hem betreft er een gegronde vrees is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag over het statuut van de Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in art. 48/3, of dat er ernstige gronden bestaan te geloven dat hij een reëel risico loopt een ernstige aantasting te kennen, zoals bepaald in art. 48/4.

Een land wordt als een veilig land van herkomst beschouwd, wanneer op basis van de wettelijke situatie, van de toepassing van het recht in het kader van een democratisch regime en van de algemene politieke omstandigheden, er aangetoond kan worden, dat op een algemene manier en op duurzame wijze, er geen gebruik gemaakt wordt aan vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag op het statuut van de vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 195, zoals bepaald in artikel 48/36 of van, ernstige redenen te geloven dat de asielaanvrager een echt risico loopt aan ernstige aantastingen te lijden zoals bepaald in artikel 48/4. Voor deze evaluatie, wordt er rekening gehouden, onder ander van de maat hoe een bescherming aangeboden wordt, tegen vervolging en slechte behandelingen, dankzij volgende elementen:

- a) de wettelijke en reglementaire beschikkingen aangenomen in het land en de manier dat ze aangepast worden;*
- b) de manier waarop de rechten en vrijheden in het Europees Verdrag voor de rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden of het Verdrag tegen foltering geëerbiedigd worden, in het bijzonder de rechten waarvoor er geen afwijking toegelaten mag worden, in overeenstemming met artikel 15 § 2 van dit Europees Overeenkomst.*
- c) de naleving van een principe van niet -uitwijzing;*
- d) het feit dat hij over een doeltreffend systeem van straffen tegen de schending van deze rechten en vrijheden beschikt*

De evaluatie van een veilig land moet berusten op een aantal informatiebronnen, waaronder degene, onder ander, inlichtingen over andere Lidstaten van de Europese Unie, Van het hoge Commissariaat van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen en andere relevante internationale organisaties.

Op voorstel van de Minister van Buitenlandse zaken en nadat de Minister het advies gekregen heeft van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen, bepaalt de Koning, ten minste een keer per jaar, door een arrest uitgegeven tijdens de Ministerraad, de lijst van de landen van herkomst die veilig zijn; deze lijst wordt aan de Europese Commissie meegedeeld.

De beslissing bedoeld in artikel 1 is gemotiveerd en vermeldt de omstandigheden eigen aan deze aanvraag en moet genomen worden, binnen een termijn van 15 werkdagen;

In overweging dat art. 57/6/1 van de wet van 15 december 1980, de omzetting is, in de Belgische juridisch orde van artikel 30§2 van de richtlijn 2005/85/Ce van de Raad van 1 december 2005;

In overweging dat tegenpartij weigert de asielaanvraag van mijn verzoeker in overweging te nemen, met als reden dat hij onderdaan is van een land van herkomst dat als veilig beschouwd wordt.

Inderdaad, uit het KB van 26 mei 2012, voortvloeit dat Kosovo, land waarvan mijn verzoeker afkomstig is, zich op de lijst bevindt van de landen die als veilig van herkomst beschouwd worden.

Dat de Commissaris-generaal zal weigeren zijn asielaanvraag in overweging te nemen door toepassing van artikel 57/61/1 van de wet van 15 december 1980;

In overweging dat mijn verzoeker deze beslissing helemaal betwist;

Dat hij beweert dat Kosovo, land waarvan hij afkomstig is, en dat zich op de lijst bevindt van de landen veilig van herkomst kennelijk deze voorwaarden van artikel 57/61/1 van de wet van 15 december 1980 niet vervult.

Daaromtrent, haalt mijn verzoeker het arrest van de Franse Staat van 26 maart 2012 (stuk 3) dat vermeldt dat Kosovo niet beschouwd mocht worden als een land veilig van herkomst en beweerd heeft dat ondanks het feit dat hij zich geplaats heeft op de datum van de bestreden beslissing, dus te weten 18 maart 2011, het niet schijnt dat de actuele situatie in Kosovo op duidelijke wijze veranderd zou zijn; Dat zo doende, mijn verzoeker beweert dat in de huidige staat van zaken Kosovo niet beschouwd mag worden als een land van herkomst, dat veilig is;

Bovendien, uit alle elementen voortvloeit dat het KB van 26 mei 2012, dat de lijst van de veilige landen bepaalt, in de zin van artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980, afgevoerd moet worden, in toepassing van artikel 159 van de Grondwet, daar hij Kosovo aanduidt als veilig land van herkomst;

Overwegende dat uw Raad als beschouwd heeft dat er in Kosovo een categorie mensen leefde, die heel blootgesteld is aan een risico van vervolging en dat men dus niet mocht beschouwen dat dit land een veilig land van herkomst is, in de zin van 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 (RvV arrest van 30 oktober 2012 met nr. 90828).

Als conclusie, blijkt uit al deze elementen dat het KB van 26 mei 2012, die de lijst van de veilige landen bepaalt in de zin van artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 weggeschuift moet worden in toepassing van artikel 159 van de grondwet, daar het Kosovo aanduidt zoals een veilig land van herkomst;

Dat mijn verzoeker beweert dat de bestreden beslissing van art. 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 mocht toepassen en dat de beschikkingen van het middel geschonden werden;

In overweging dat ter staving van zijn haar asielaanvraag, ingediend op 08.07.2013, mijn verzoeker vermeldt dat hij van Albanese etnische oorsprong is, afkomstig van Llashtice en dat hij burger van Kosovo was;

Dat in januari 2013, hij thuis, een brief van de Aksh (nationaal Albanees leger) gekregen heeft;

Daar mijn verzoeker niets met deze organisatie wou te maken hebben, en dat hij de uitnodiging gescheurd heeft;

In overweging dat in juni 2013, mijn verzoeker een tweede brief van de Aksh gekregen heeft;

Dat er in deze brief vermeld werd, dat hij naar de staf van het Aksh leger moest gaan;

Dat mijn verzoeker daarop geen gevolg gegeven heeft, uit vrees voor represailles;

Dat het uit deze vrees is dat mijn verzoeker naar België gekomen is;

Dat het dus overduidelijk is dat mijn verzoeker het over een persoonlijke vrees voor vervolgingen had, in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst;

Dat zodoende, hij aangetoond heeft, in betrekking met zijn persoonlijke situatie dat zijn land van herkomst niet als veilig beschouwd mocht worden;

Dat de elementen die hij uitgelegd heeft wel in het toepassingsveld van het Verdrag van Genève vallen;

Dat hij dus de hervorming vraagt van de beslissing die door tegenpartij genomen werd en de in overweging name van zijn asielaanvraag;"

2.2. Het middel is erop gericht de conformiteit na te gaan van het koninklijk besluit van 26 mei 2012 – in casu echter het koninklijk besluit van 7 mei 2013 – tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid van de Vreemdelingenwet met artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet. De Raad kan dit vraagstuk enkel bekijken voor zover Kosovo op de lijst geplaatst werd van veilige landen van herkomst. De Raad kan immers niet het koninklijk besluit van 7 mei 2013 dat eveneens andere landen als veilige landen van herkomst aanmerkt, in zijn geheel buiten toepassing verklaren daar waar verzoeker afkomstig is van Kosovo.

2.3. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet.

De Procedurerichtlijn voorziet in de invoering van het begrip veilig land van herkomst, met strikt omliggende criteria voor de beoordeling van welke landen een veilig land van herkomst kunnen zijn. Uit de bewoordingen van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van de artikelen 27 e.v. van de Procedurerichtlijn, blijkt dat een land van herkomst pas als veilig wordt beschouwd na een grondig onderzoek waarin met verscheidene criteria rekening wordt gehouden.

Dit artikel luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig

land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

De wetgever heeft in deze specifieke procedure voorzien met name, de niet in overwegingname van de asielaanvraag met betrekking tot asielzoekers afkomstig uit landen die zijn aangemerkt als veilig land van herkomst en waarbij uit de verklaringen niet duidelijk blijkt dat er redenen zijn om in aanmerking te komen voor het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut. Met het koninklijk besluit van 7 mei 2013 tot uitvoering van artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, (hierna: het koninklijk besluit van 7 mei 2013) is een lijst van veilige landen van herkomst vastgelegd.

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 7 mei 2013 luidt als volgt:

“De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen :

- Albanië
- Bosnië-Herzegovina
- FYROM
- India
- Kosovo
- Montenegro
- Servië”.

In casu kan verzoekende partij niet betwisten dat Kosovo, waarvan zij verklaart dat het haar land van herkomst is, als veilig land wordt beschouwd.

In de aanhef van het verslag aan de koning bij het koninklijk besluit van 7 mei 2013 kan het volgende gelezen worden:

“Een individueel en effectief onderzoek blijft noodzakelijk, maar het vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is, gezien zijn afkomst uit een veilig land van herkomst”.

In fine van het verslag aan de koning bij het koninklijk besluit van 7 mei 2013 kan het volgende gelezen worden:

“Niettegenstaande ook uit het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat er enige kanttekeningen zouden kunnen worden geplaatst bij bepaalde situaties in bepaalde landen, vormt deze vaststelling geen bezwaar om deze landen op de lijst te plaatsen, rekening houdende met alle relevante feiten en omstandigheden. Deze afweging gebeurde op zeer voorzichtige wijze. Bovendien wordt de asielzoeker afkomstig van deze veilige landen steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen”.

Artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet belet verzoekende partij dus niet om aan te tonen dat er, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (BS 4 oktober 1953), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Te dezen blijkt dus dat het koninklijk besluit van 7 mei 2013 tot stand kwam op gezamenlijk voorstel van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de minister van Buitenlandse Zaken. Hierbij werd het advies van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen – die een onafhankelijke instantie is die omwille van haar (asiel- en landen)expertise bijzonder goed geplaatst is om de veiligheidssituatie van een land te kunnen inschatten als het over bescherming gaat – ingewonnen en gevolgd. Verzoeker is het er in se niet mee eens dat Kosovo op de lijst van veilige landen van herkomst werd geplaatst, maar zijn overtuiging toont niet aan dat het koninklijk besluit van 7 mei 2013, dat zoals gezegd tot stand kwam op basis van het advies van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, strijdig is met het gestelde in artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet. Waar verzoeker erop wijst dat Frankrijk Kosovo niet beschouwt als veilig land van herkomst, dient de Raad op te merken dat dit feit op zich niet kan verhinderen dat België vooralsnog Kosovo wel beschouwt als veilig land van herkomst. Immers voorziet artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet niet dat indien één Europese lidstaat een bepaald land niet beschouwt als veilig land van herkomst, de andere Europese landen dat evenmin mogen doen. Verder betreft de lijst van veilige landen van herkomst geen eenmalige interpretatie van begrippen en is het een evolutieve lijst die *“minstens één keer per jaar (zal) herbekeken worden, maar ze kan afhankelijk van de veranderingen in de situatie in de landen van herkomst ook sneller worden herzien”*. Dat Kosovaarse asielzoekers ook in 2012 de vluchtelingenstatus verworven zouden hebben toont aan dat de dossiers inderdaad effectief individueel bekeken worden. Het houdt op zich niet in dat niet zou mogen worden geoordeeld dat er in Kosovo algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Derhalve dient het koninklijk besluit van 7 mei 2013 niet buiten toepassing gelaten te worden voor zover Kosovo op de lijst van veilige landen van herkomst werd geplaatst. Derhalve blijft de grondslag van de bestreden beslissing die getroffen werd op grond van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet juncto het koninklijk besluit van 7 mei 2013 overeind.

2.4. Waar verzoekende partij in het verzoekschrift in het kort de redenen weergeeft waarom zij meent dat zij in aanmerking komt om als vluchteling te worden erkend, wijst de Raad erop dat verzoekende partij zich in casu slechts beperkt tot het in essentie herhalen van haar asielmotieven, zonder de motieven van de bestreden beslissing dienaangaande in concreto te betwisten. Uit nazicht van het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de verklaringen van de verzoekende partij doch op omstandige wijze gemotiveerd heeft waarom deze verklaringen niet toelaten haar aanvraag in overweging te nemen. Verzoekende partij laat na deze motieven met concrete argumenten te weerleggen. De loutere overtuiging van verzoekende

partij in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus vermag niet dat de Raad de omstandige motivering van de bestreden beslissing als kennelijk onredelijk bevindt.

2.5. Het weze voorts benadrukt dat de bestreden beslissing niet inhoudt dat verzoeker de erkenning van de vluchtelingenstatus, zoals geregeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals geregeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, geweigerd worden, doch er wel toe strekt verzoekers asielaanvraag niet in overweging te nemen op grond van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan niet dienstig de schending opgeworpen worden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Het enig middel is – in zoverre het ontvankelijk is – ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig oktober tweeduizend dertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER